

16 AUGUSTUS 2009 – TWINTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Kris DEPOORTERE —

Echt dagelijks brood?

BIJ MIJN VORMSEL – LANG GELEDEN – kreeg ik een prent van de heilige Tharcisius: „Wie dit Brood eet, zal eeuwig leven.” In het jaar 255, tijdens de vervolgingen door keizer Valerianus, vierden christenen in het verborgen eucharistie in een catacombe. Tharcisius, twaalf jaar oud, bracht clandestien de communie naar ter doodveroordeelde christenen in de gevangenis. Heidense kameraden hielden hem tegen op de Via Appia en wilden dat hij met hen meespeelde. Zijn vriendjes zagen dat hij iets wegstopte onder zijn jas. Ze wilden zien wat het was. Tharcisius verdedigde zich en werd doodgeslagen. Toen zijn makkers zijn jas stuktrokken om de schat te vinden, was er niets meer.

1994, Rwanda. Felicitas, een Hutu, is verantwoordelijke van een apostolische lekgroep, gemengd Hutu's en Tutsi's. De moordpartijen breken los. De Hutu-soldaten willen Felicitas vrijlaten en de Tutsi's doden. Felicitas weigert haar vriendinnen in de steek te laten. Ze worden allemaal vermoord. De advocaat vraagt later aan de broer van Felicitas: „Waarom heeft Felicitas zichzelf niet gered?” Hij antwoordde: „Het kwam door haar liefde voor de eucharistie.” En hij vertelde dat zij reeds op vijftienjarige leeftijd elke morgen naar de eucharistieviering trok in de missiepost, tien kilometer verderop. Daarna stapte ze terug naar huis om voor het gezin te zorgen. „In de eucharistie geeft Jezus zijn leven voor de mensen”, zei ze steeds. En zo gaf zij op haar beurt haar leven. „Hoe kan ik te communie gaan, en mijn vriendinnen verraden?”

Zo'n 1.750 jaar liggen er tussen Tharcisius en Felicitas. In de loop van die 1.750 jaar zijn er veel getuigenissen van die aard. Mensen die kracht putten uit de eucharistie. Die zo zeker zijn van Gods nabijheid, dat ze hun leven geven voor anderen. Of die er gewoon de kracht uit putten om rustig hun dagelijkse plicht te doen. Als kleine jongen reed ik op vaders fiets mee naar school. Mijn voeten zaten in de fietszakken achteraan. We stopten aan de kerk. Wij gingen samen te communie en reden dan verder naar school. Vader vond in de eucharistie de kracht om zijn werk met liefde te doen. In de heel korte aanbidding na het ontvangen van de communie zat ik met mijn handen voor mijn gezicht – dat hoorde zo – en tuurde door de spleetjes tussen mijn vingers naar de andere mensen. Dat hoorde niet zo.

Het kan niet meer op de wijze van vroeger, maar de essentie is dezelfde. Beseffen wat we vieren in de eucharistie: dat God zelf eetbaar tot ons komt, als brood.

Een moeder (of een vader) zegt tot haar kindje: „Ik zie je zo graag, dat ik je zou willen opeten, zodat je altijd en overal bij mij bent.” Eigenlijk gaat het ook daarover in de eucharistie: Jezus zegt: „Eet Mij maar op, dat Ik je kan voeden van binnenuit. Dat je anders gaat leven. Dat je sterk genoeg wordt om rechtvaardig te zijn. Dat je je kunt geven aan anderen. Dat je kunt vergeven...”

In deze tijd start voor heel wat mensen weer het werkjaar. Wat – of Wie – is eigenlijk onze kracht om te doen wat we moeten doen? Of is het hinkelen van de zomervakantie naar de allerheiligenvakantie en dan naar de kerstvakantie? Daar is op zich niets verkeerd aan. Rustmomenten zijn nodig, maar veel belangrijker is de vraag naar de zin van de werkperiodes ertussen: voor wie werk ik? En van waaruit, vanuit Wie? Het is van kapitaal belang dat we ons werk zelf zin geven, en niet enkel vanuit de vakantieperiodes die het werk onderbreken. De uiteindelijke motivering van gelijk welk soort werk kan alleen maar 'voor mensen' zijn. Dat is iets makkelijker in rechtstreeks mensbetrokken beroepen en zorgverlening. Maar het is ook zo voor kantoorwerk. Ergens hebben we allemaal met mensen te doen, zelfs al liggen ze als een dossier op ons bureau. Niet 'wat', maar 'wie' is dat dossier?

En de diepste religieuze vraag is: zijn wij brood voor hen? En waar halen wij het Brood om brood te zijn? Tharcisius en Felicitas. De Heer was Brood voor hen. En zo werden ze brood voor medemensen.

Ik heb soms heimwee naar die tijd en naar het gebruik om de eucharistie op elk moment – zelfs te midden van de viering – uit te delen voor haastige mensen. En de haast van nu is onvergelijkbaar haastiger dan toen. Maar ja, er is intussen de rijke eucharistische theologie van Vaticanum II, die ik helemaal deel. En toch... Het was ook voor mij, spiedend tussen mijn vingers, een kracht. Pure heimwee?

EERSTE LEZING

SPREUKEN 9, 1-6

De wijsheid heeft zich een huis gebouwd, zeven zuilen heeft zij zich gehouwen, haar vee heeft ze geslacht, haar wijn gemengd, haar tafel gereed gemaakt. Nu zendt ze haar dienstmeisjes uit, op de hoogste punten van de stad moeten ze roepen: „Wie onervaren is, kome hierheen en wie geen inzicht heeft, laat hem tot bezinning komen. Kom en eet van mijn brood, drink van de wijn die ik gemengd heb. Laat uw onnozelheid varen en u zult leven, bewandel de weg van de wijsheid!”

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE EFESIERS 5, 15-20

Broeders en zusters,

Let nauwkeurig op hoe ge u gedraagt: als verstandige mensen, niet als dwazen. Benut de gunstige gelegenheid, want de tijden zijn slecht. Daarom, weest verstandig maar tracht te begrijpen wat de Heer wil. Bedwelmt u niet met wijn, wat tot losbandigheid leidt maar laat u bezielen door de Geest. Spreekt elkander toe in psalmen en hymnen en liederen, ingegeven door de Geest. Zingt en speelt voor de Heer van ganser harte. Zegt altijd voor alles dank aan God de Vader in de naam van onze Heer Jezus Christus.

EVANGELIE

JOHANNES 6, 51-58

In die tijd zei Jezus tot de menigte:

„Ik ben het levende brood dat uit de hemel is neergedaald. Als iemand van dit brood eet, zal hij leven in eeuwigheid. Het brood dat Ik zal geven, is mijn vlees, ten bate van het leven van de wereld.”

De joden geraakten daarover met elkaar in twist en zeiden: „Hoe kan Hij ons zijn vlees te eten geven?”

Jezus sprak daarop tot hen: „Voorwaar, Ik zeg u, als gij het vlees van de Mensenzoon niet eet en zijn bloed niet drinkt, hebt gij het leven niet in u. Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag. Want mijn vlees is echt voedsel en mijn bloed echte drank. Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem. Zoals Ik door de Vader die leeft, gezonden ben en leef door de Vader, zo zal ook hij die Mij eet, leven door Mij. Dit is het brood, dat uit de hemel is neergedaald. Het is niet zoals bij de vaders die gegeten hebben en niettemin gestorven zijn: wie dit brood eet, zal in eeuwigheid leven.”

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting 's Hertogenbosch, www.bijbel.net